

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-06-11833 אבו חגאב(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר ימין בכור, חינוך
חברת ועדה – גב' לינדה אביטן, עו"ס
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש רביע אבו חגאב (אסיר) – בעצמו

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן שטרית

1

החלטה

2

3 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
4 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
5 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

6 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 28 חודשים בגין הרשעתו בעבירות חברות ופעילות בהתאחדות
7 בלתי מותרת וב-2 עבירות של זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש. בהתאם לעובדות כתב האישום
8 המתקין בו הורשע ולגזר הדין, האסיר הצטרף לחוליה צבאית שמטרתה יידוי אבנים והשלכת
9 מטעני צינור לעבר חיילים ואזרחים ובשתי הזדמנויות שונות השתתף בהפרות סדר שכללוידידי
10 אבנים לעבר כוחות הביטחון. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן ובית המשפט אף קבע
11 בגזר הדין כי מוצדק עונש חמור בהרבה, אולם כיבד את ההסדר בהינתן חלוף הזמן, עברו הנקי,
12 הודאתו וקושי ראייתי מסוים.

13 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה בחלקה. לחובת האסיר עבירת משמעת מאוקטובר 2018 בגינה
14 נידון ל-48 שעות בידוד ושלילת ביקורים – אולם מאז התנהלותו תקינה ואין לחובתו חמ"ן שלילי.
15 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
16 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
17 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
18 (27.11.18) - להלן: ענין צופי], ודאי כאשר לא מדובר בהתנהגות ללא דופי.

19 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
20 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת
21 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-06-11833 אבו חגאב(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 להתייחס לטעמים פרטיים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
2 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
3 מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 4 4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר בידוי אבנים, אשר נעשה מספר
5 פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות
6 הביטחון יותר מפעם אחת - אזי גם במקרה של ידוי אבנים נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות
7 [ראו והשוו ענין צופי].
- 8 5. על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על
9 האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. מפי האסיר
10 לא שמענו דבר. לא הבנה של חומרת העבירות, לא חרטה על המעשים שביצע ולא התחייבות שלא
11 יחזור על מעשיו.
- 12 לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
13 חרטה כנה ואמיתית.
- 14 אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- 15
- 16 עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
17 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
18 בשחרור מוקדם.
- 19
- 20 **בהינתן כי האסיר לא הבהיר השלכות הפרסום עליו, חרף העובדה שהוועדה הסבירה לו את המצב**
21 **המשפטי והסתפק בלציין שהוא לא מעוניין בפרסום - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה**
22 **ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תש"פ, 25/11/2019 במעמד הנוכחים.**

מר ימין בכור,
חבר וועדה

גב' לינדה אביטן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופט

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס